

Opgørelser af Driftsregnskaberne for Landejendomme af forskellig Størrelse, og man vil se, at der af Formuer, der er anbragt i Landejendomme, i ganske overordentlig mange Tilfælde slet ikke haves nogen Forrentning eller kun en yderst ringe, og noget lignende gælder en ikke ringe Del af de Kapitaler, der er anbragt i det almindelige Erhvervsliv under Kriseforhold som disse — en Byrde af ganske overordentlig trykkende Art, en Skattebyrde, der virker delvis og i ikke ringe Grad som en Formuekonfiskation. At en Beskatning af denne Art hemmer Kapitalopsparingen, som er den nødvendige Betingelse for hele vor økonomiske Fremtid, i en meget væsentlig Grad, kan der ingen Tvivl være om. Opgaven maa derfor være at bringe Formueskatten til at staa i et rimeligt Forhold til Formuens Afkastning. Saaledes var det ogsaa oprindelig Tanken, da vi fik Formuebeskatningen gennemført. Det var ogsaa Tanken ved Vedtagelsen af Formueskatten i Loven af 1912, og jeg kan tilføje, ogsaa da man under det radikale Ministerium vedtog Ændringen i 1915. Oprindelig var Tanken med Formueskatten den, at man vilde beskatte Formueindtægten højere end Indtægten af personligt Arbejde, og Normen var omtrent, at Formueindtægten skulde betale det dobbelte af, hvad Indtægten af personligt Arbejde beskattedes med. Jeg kan i denne Sammenhæng ikke gaa i Enkeltheder, men hvis ærede Medlemmer vil gennemregne forskellige Eksempler paa, hvorledes den nuværende Formueskat virker, og der regne med en Normalrente — jeg vil slet ikke tale om ikke-forrentende Formuer eller Formuer med abnormt lav Rente —, vil de se, at saa snart man kommer op paa Formuer af nogenlunde Størrelse, fremkommer der et ganske overordentlig stort Misforhold, og selv normale Indtægter af Formuebesiddelser er ofte beskattet flere Gange saa højt som en almindelig Indtægt af personligt Arbejde. Der maa her skabes en bedre Overensstemmelse med, hvad der var den oprindelige Hensigt med Formueskatteloven.

Men ogsaa Indkomstskatten for Personer og Selskaber bør ændres i nedadgaaende Retning. Det bør navnlig overvejes, hvorvidt der kan findes praktiske Former for Lettelser med Hensyn til den Del af Indkomsten, der opspares. Det er et Problem, som man under den almindelige Kapitalnød Verden over i de senere Aar har syslet med i mange Lande. Der er efter mit Skøn endnu ikke fundet nogen praktisk Løsning paa dette Punkt, men man arbejder med det overalt, og vi vil ogsaa søge i Ministeriet, om det dog ikke var muligt at finde i alt Fald en Tilnærmelse til en praktisk Løsning af dette Spørgsmaal herhjemme.«
